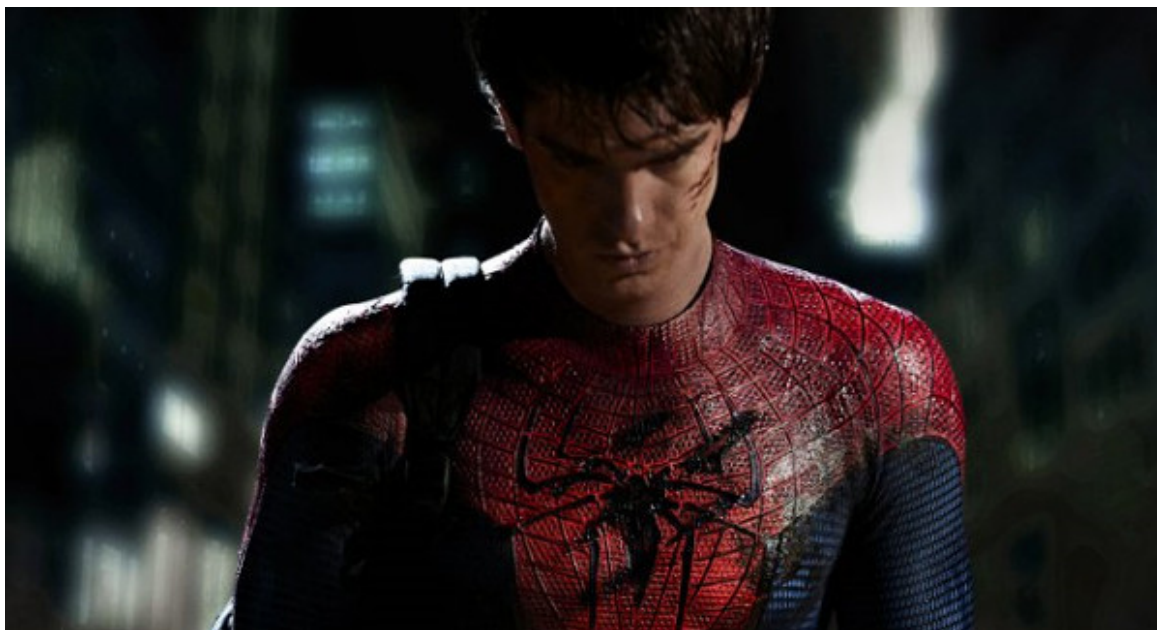

Tror de, vi har guldfiskehukommelse ?

Still fra filmen

ANMELDELSE / 03.07.12

The Amazing Spider-Man er dråben, der får edderkoppen til at flyde over. Filmen er egentlig OK, men hvad skal vi med endnu en kopi af en kopi ?

Kasper Lundberg

Kort sagt : The Amazing Spider-Man giver INGEN filmmening, kun pengemening. Der er formildende omstændigheder som Emma Stone og Andrew Garfield i hovedrollerne, og en stor portion visuel opfindsomhed, der gør, at filmen nok skal snige sig op over middelmådige karakterer i dagbladene. Men det duer ikke. Vi må være hårde ved film som denne. For det er ikke sidste gang vi vil få stukket en alt for hurtigt genstartet filmserie ned i halsen (et Twilight-reboot er allerede på tale). Man må håbe, at den kollektive hukommelse ikke er så lammet som filmstudierne og distributørerne synes at tro.

Det er kun godt ti år siden Sam Raimi instruerede sin version af Spider-Mans oprindelseshistorie. Raimis film var en del af den bølge, der for alvor har sat nørdkulturen på mainstreamdagsordenen og hvor Christopher Nolans Batman-trilogi står som det foreløbige kunstneriske højdepunkt. Ramis originale Spiderman tåler som film sagtens et gensyn (også 2erne var fin, først 3eren virkede træt), ikke engang effekterne er for alvor forældede. Som sådan virker en relancering allerede nu decideret absurd.

The Amazing Spider-Man giver med andre ord ikke kunstnerisk mening som andet end et anstrengt og reaktionært kalkuleret stykke kopisteri, der føles dikteret af en pengekultur, der desperat griber til den

trykke gentagelse af historier i håb om en gentagelse af profitten.

Pressematerialet, som vi fik stukket i hånden til visningen, vil gerne overbevise om, at det er en fundamental forandring, at Gwen Stacy er med i stedet for Mary Jane, og at vi får The Lizard i stedet for The Green Goblin. Men filmen fremstår som en gang anakronistisk malebogsudfyldning, hvor alle afgørende plotpunkter er kalkeret på Raimis Spider-Man.

Parker skal være en nørd, der er forelsket i en pige, der virker uopnåelig, han skal bides af en edderkop, han skal finde ud af, at han har superkræfter, han skal prøve sig frem med kostumer og så ud og slå mod forbrydere, indtil der heldigvis kommer et monster og afbryder hans tvivlsomme aktiviteter. Sideløbende skal vi have den evige parallelhistorie om ærkefjendens oprindelse, denne gang videnskabsmanden Curt Connors, der bliver tvunget ud i et skæbnesvangert biologisk eksperiment.

Helt tilbage til Tim Burtons Batman fra 1989 har paralleliteten været en fortælle-mæssig udfordring, fordi enten helten eller skurken altid trækker det korteste strå. Hos Burton var det Michael Keatons flagermus, der måtte stå sært underforklaret hen, mens instruktøren svælgede i forbrydermytologi med Catwoman, Pingvinen og Jokeren. Dette gjorde imidlertid, at Nolans oprindelsehistorie i Batman Begins fra 2005 føltes ny, i modsætning til alt i The Amazing Spider-Man.

Fra det tåbelige skateboard Peter Parker hele tiden slæber rundt på til det uvedkommende portræt af ondskab. Det er ikke særligt charmerende, at filmens eneste ensidigt onde person, er den kyniske forretningsmand i Oscorp, Rajit Ratha, der samtidig er den eneste karakter, der ikke er kridhvid i hovedet. Selv det store øglemonster er muteret fra en godhjertet videnskabsmand og drømmer om at forbedre menneskeheden ved at ændre på vores dna.

Billetsalget til The Amazing Spider-Man kommer til at ride på efterdønningerne fra de seneste års fantastiske superheltefilm, men uden The Avengers' episke opfindsomhed, Misfits' og Chronicles' smittende barnlige fornøjelse ved opdagelsen af superkræfter og Kick-Ass' og Supers overrumplende udforskning af superhelte-logik på virkelighedspræmissen. Den sætter sig mellem alle stole i et forsøg på ikke at støde nogen fra sig og ender med en total mangel på personlighed og egenart.

Jeg tror ikke, at fejlen kan findes andre steder end i det system, der har affødt filmen. For der er visuelt medrivende scener, som da Parker opdager, at Oscorp eksperimenterer med biokabel, der senere skal blive den spindelvæv han skyder med og Connors eksperiment, der resulterer i effektiv body horror, da der vokser en ny slimet arm frem fra hans stump.

Instruktøren Marc Webb (ja, instruktøren af den nye Spider-man hedder Webb), der blev indie-darling med den charmerende (500) Days of Summer fra 2009, har tydeligvis et fint øje for personinstruktion, men primært en interesse i karakterer, der er på den anden side af teenagealderen. Det resulterer i nogle bizarre scener mellem Stone og Garfield, der skal vride sig som akavede 17-årige. Ingen mængde af

nørdetøj og pjuskehår kan skjule, at Andrew Garfield er knapt 30, og at Emma Stones kendetegn er, at hun lyder som om hun er barn af Darth Vader og en meget gammel Demi Moore. Gid de gode kræfter dog var brugt på en bedre film.

Disney føjer spot til skade med undertitlen "The Untold Story", der kun viser, at man udmærket godt ved, at man er ved at hælde meget gammel tegneserievin på halvgamle filmsække. Iveren efter at overbevise publikum om originaliteten gør, at Disneys frygt for pirateri ville være grinagtig, hvis ikke den var så sørgelig. Til pressevisningen skulle jeg aflevere min oldgamle Nokia for ikke at risikere, at jeg optog filmen med min halve megapixel, og der var to sære mænd i sorte jakkesæt ansat til at holde øje med os. Denne form for hykleri har den amerikanske forfatter Jonathan Lethem benævnt 'Disnial Hypocrisy' efter virksomheden, der har funderet sin uhyrlige formue på genfortællinger af gamle eventyr, og som i 2009 købte Marvel og retten til forlagets 5000 figurer for over 20 milliarder kroner.

Spider-Mans opfinder, tegneserieikonet Stan Lee, optræder kort i The Amazing Spider-Man som en gammel uopmærksom bibliotekar, der hører musik med ryggen til den uspændende kamp mellem lavet-på-computer-Spider-Man og lavet-på-computer-Lizard. Måske er han for gammel, måske har han for travlt med andre og vigtigere ting. Man forstår i hvert fald sagtens, at han ikke vender sig.

FAKTA

The Amazing Spider-Man - The Untold Story

Instruktør : Marc Webb

Premiere : 03.07.12